

**Vianočný čas,
sú krásne chvíle,
čas znovu zažiť
niečo milé,**

**rodinu objasť,
stretnúť priateľov,
spojenie duší cítiť aj bez slov.**

**Je to chvíľa,
keď si spolu sadáme
k štedrovečernému stolu.
Na oblátky rozdáme si med
a tichú hudbu necháme znieť.**

**Keď v tme len sviečka
sa mihoce,
vtedy všetci prajeme si krásne**

Vianoce!

December je v poradí dvanásť mesiac, mesiac, v ktorom si každý týždeň v nedeľu zapalujeme novú, ďalšiu sviečku na adventnom venci, symbole prichádzajúcich Vianoc. V tomto duchu sa niesla i posledná výstava v roku organizovaná kultúrnou komisiou obecného zastupiteľstva. Konala sa v nedeľu 16. decembra 2012 v kultúrnom dome od trinástej hodiny. Celkom dvadsaťdeväť vystavovateľov (áno, exponáty priniesli i páni, aj keď ich bolo ako šafránu), prispelo svojimi výtvmi a ukázali rôzne spôsoby využitia materiálu, často od výmyslu sveta, na krásne, zaujímavé aranžmány. Oslava Vianoc v rodinnej atmosfére sa nezaobíde bez stola. Slávnostne prestretý stôl v tradičnom duchu ponúkal pohľad do histórie. Takto večerali naši predkovia. Ľanový obrus, hlboké tanieri, oblátky nachystané

▲ Z rezbárskeho umenia Mariána Dobiaša z časti obce Klížske Hradište
Foto - Eliška Holáková

(Pokračovanie na str. č.8.)

Každý rok sa snažíme pripraviť našim blízkym vianočné darčeky. Toto naše úsilie si vyžaduje námahu. Je to však námaha lásky. Prežívame radosť, keď niečo dostaneme. Z prijatého daru cítime lásku, ktorú doň vložil darujúci. Preto si dary radi osobne rozbaľujeme. Rovnakú radosť však máme aj vtedy, keď my môžeme iných obdarovať.

Dávanie darov však nie je len výmenou predmetov. Každý dar má byť vyjadrením toho, čo pre mňa ten druhý znamená. Má to byť prejavom mojej lásky, vďaky a sympatie. Pritom rozhodujúca nie je veľkosť daru, ale skutočnosť, že s darom podávame aj kúsok svojho srdca.

NAJCENNEJŠÍ DAR

Od ľudí dostávame viditeľné dary. Po Vianociach sa vieme pochváliť, čo sme dostali. Avšak najcennejší vianočný dar je našim očiam neviditeľný. Je to Dar, ktorý nám dáva Pán Boh, preto je najdôležitejší. Daruje nám svojho Syna, Ježiša Krista. S ním nám daruje aj svoju lásku, milosrdenstvo, odpustenie, milosti, dary prirodzené i neprirodzené, večný život atď. Nie je možné vymenovať všetky Božie dary. Pán Boh ponúka svoje dary všetkým ľuďom bez rozdielu. Nepýta sa na minulosť. Otvára ľuďom svoje veľké srdce. Aj preto sú Vianoce také radostné sviatky.

Dôležitý je tiež spôsob, ako nás Boh obdarúva: nie z vypočítavosti, nie s podmienkami, ale z čistej lásky. Všetko, čo nám dáva, slúži nášmu dobru, je pre nás požehnaním. My neraz povieme: „Ak budeš dobrý, dostaneš niečo na Vianoce“. Pán Boh tak nerobí. Miluje nás neustále, nielen vtedy, keď si to zaslúžime.

(Pokračovanie na str. č.6)

VÝZNAMNÉ JUBILEUM NAŠICH NOVÍN

Viete čo znamená tá veľká 200-vka? Jednoducho a dobre. Nový Clus zaznamenal práve pred tohtoročnými sviatkami svoje dvesté vydanie. Áno, už po dvestý krát majú naši verní čitatelia príležitosť zalistovať si v novom Novom Cluse a prostredníctvom neho sa dozvedieť niečo nové. Dvesto. Je to málo, alebo mnoho? Dvesto krát rozmýšľanie o tom, čo dať do najbližšieho vydania, dvesto krát zhromažďovanie materiálov, fotografií, telefonáty a komunikácie s dopisovateľmi, dvesto krát robená uzávierka a dvesto krát ten zvláštny moment držať v rukách čerstvé vydanie našich novín. Už sedemnášť rokov!! Nový Clus má naozaj pomerne dlhú tradíciu, alebo ak chceme históriu. Respektíve, on už je v miestnej histórii.

Že sa tak stalo je zásluha nielen jeho tvorcov, bývalých i súčasných. Je to zásluha našich verných spolupracovníkov a dopisovateľov, bez ktorých by len ťažko Nový Clus vydržal tak dlho. V neposlednom rade je to zásluha aj našich verných čitateľov. Všetkým Vám chceme v tejto chvíli poďakovať za spoluprácu a priazeň, ktorú ste nám až doteraz zachovali. Verím, že naše noviny majú pred sebou ešte veľa nových vydaní pre potešenie nielen nás v redakčnej rade, ale predovšetkým pre spokojnosť čitateľov a obohatenie kultúrno-spoločenského života Veľkého Klíža a celej klížskej doliny.

Peter Maťašeje, šéfredaktor Nového Clusu

▲ Pre všetky deti zorganizoval príchod Mikuláša aj miestny obecný úrad... (viac o podujatí na str. č. 4.)
Foto - Jana Stančeková

UDALOSTI, POSTREHY A NOVINKY V SKRATKE

Z mnohých aktivít, ktoré sa dejú v našej materskej škole, nás okrem iných, mimoriadne zaujalo vydanie školského časopisu. Vo formáte A4 na 14 stranách, s názvom **VEVERIČKA**, vyšlo na jeseň jeho prvé číslo.

V sobotu 24. novembra sa konala už druhá poloväčňa na diviáciu zver v našom PZ Vrch Hora. Poľovalo sa v časti Klížske Hradište na miestach zvané Pasienok, Jalšov a Chotenovec. Ulovených bolo 12 diviakov a 2 lišky. Na záver si poľovníci pochutili na dobrom guláši.

O speváckom zbore „Plamienok“ síce správa v Novom Clusu už nejaký čas nebola, no tento spevokol funguje a stále nacvičuje. Verejnosti sa predstavil na svätej omši počas druhej adventnej nedele vo farskom kostole. Svojím vystúpením súbor obohatil aj program Vianočnej výstavy.

V dňoch 17. až 19. decembra sa v Galérii mesta Topoľčany konal ďalší ročník podujatia Vianoce v ľudových tradíciách. Našu obec zastupovali Emília Húdoková a Zuzana Holáková, ktoré sa predstavili svojimi tradičnými výrobkami.

Informácie zozbieral,
napísal a zostavil Peter Maťašeje

POZVÁNKY

*Sviatočné chvíle na prvý sviatok vianočný,
25. decembra si môžete
spríjemniť vo farskom kostole,
kde sa bude konať
JASLIČKOVÁ
POBOŽNOSŤ. Začiatok je
o 15-tej hodine. Srdečne
požívame všetky deti ako
i širokú verejnosť.*

OŠK FO Tatraň Veľký Klíž
pozyva **26. decembra 2012**
všetkých na
Štefanskú DISCO
Hudba DJ JERRY

*Všetkých priaznivcov turistiky
a milovníkov prírody
požívame na prvú turistickú
podujatie nového roku. Je ním
tradičný **Trojkráľový výstup**
na Michalov vrch. Uskutoční
sa v nedeľu **6. januára 2013**,
zraz účastníkov je pri jazierku
Lázeň o 10,00 hod.
Výbor KST Ostrá Veľký Klíž*

*Vedúci družstiev a tréner A-čka a dorastu OŠK-FO pozívajú
všetkých hráčov na prvý
tréning jarnej časti
futbalového ročníka
2012/2013, ktorý sa uskutoční
13. januára 2013 o 14,00 hod.
na ihrisku Hôrka.
Výbor OŠK - FO*

OZNÁMENIE K DANI Z NEHNUTEĽNOSTI, DANI ZA KOMUNÁLNY ODPAD A K DANI ZA PSA PRE ROK 2013

Priznanie k dani z nehnuteľností (stavieb, pozemkov, bytov) na rok 2013 je potrebné, aby na Obecnom úrade vo Veľkom Klíži podali tie fyzické a právnické osoby, ktoré sa v priebehu roka 2012 stali novými vlastníckmi nehnuteľností, tí, ktorí už vlastnili nehnuteľnosť ale v priebehu roka 2012 nadobudli do vlastníctva novú nehnuteľnosť kúpou, dedením, darovaním alebo iným spôsobom, ktorým sa zmenila výmera nehnuteľnosti, zmenil druh nehnuteľnosti atď., ukončil stavbu, nadstavbu kolaudačným rozhodnutím, zmenil účel užívania stavby, podajú čiastkové priznanie na konkrétnu zmenu za každý m2 v zmysle VZN obce Veľký Klíž k dani z nehnuteľností.

Týka sa to nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území obce Veľký Klíž, k.ú. Klíž a k.ú. Klížske Hradište.

Priznanie je potrebné podať na Obecnom úrade vo Veľkom Klíži do konca januára 2013!

K priznaniu k dani z nehnuteľnosti každý priloží list vlastníctva, alebo doklad, ktorý o nadobudnutí nehnuteľnosti pojednáva.

Tlačivá budú k dispozícii na obecnom úrade, vyplňa si ich každý daňovník sám a je zodpovedný za správnosť údajov.

Priznanie alebo čiastkové priznanie podávajú daňovníci i za psa.

Zmeny ohľadom psa alebo komunálneho odpadu hlásia občania v priebehu mesiaca január 2013.

Termín začatia vyberania daní a poplatkov bude občanom oznámený prostredníctvom miestneho rozhlasu najskôr vo februári 2013, pretože v mesiaci január sa dane a poplatky vyberať nebudú, nakoľko v priebehu mesiaca január je potrebné, aby si daňovníci nahlásili všetky zmeny na Obecnom úrade vo Veľkom Klíži.

OcÚ

Blížia sa Vianoce

sviatky pokoja. Každý rok vnímam, že ma tieto dni nabádajú k pozornosti voči ostatným, k pomoci slabším, k vypočutiu ich prosieb. Tento rok to nie je inak – o to viac ma 5.12.2012 potešil hlas pána, ktorý cez éter slovenského rozhlasu prosil o zahratie skladby cti v relácii „Pozor, zákruť!“ Ten pán mal dňa 19. novembra 2012 v blízkosti Zlatých Moraviec autonehodu – bolo vtedy asi 19:15 hod. Auto sa prevrátilo, no našťastie sa mu nič nestalo. Pomohli mu všetky záchranné zložky, zvlášť polícia, ktorej príslušníci mu pomohli vybrať všetky potrebné záležitosti. Ďakoval všetkým za ich vysoko profesionálny prístup a keď sa ich pýtal, ako sa im môže odvdáčiť odpovedali mu vetou: pomáhať a chrániť. Pamätal si iba meno jedného z nich – Juraj Stanko. Som rada, že Juraja poznám osobne a že aj vďaka jeho pomoci dotýčaný pán ľahšie zvládol následky nehody. A priala by som si, aby sme si, nielen v predvianočnom čase, pomáhali všetci navzájom vždy, keď je to potrebné.

Bc. Katarína Sasková

Zrkadlo doby

Ako ten čas rýchlo letí. Ani sme sa nenazdali a už tu máme jubileum – 17 rokov, čo naše noviny Nový Clus vychádzajú. Práve toto vianočné číslo je o to sviatočnejšie, lebo do našich domácností zavítalo už 200-krát. Avšak pri tejto, predsa len trochu slávnostnejšej príležitosti, patrí sa poďakovať všetkým, ktorí naše noviny živia a s nimi sympatizujú.

Bolo by zaujímavé urobiť štatistiku, koľko dopisovateľov prispelo za roky jestvovania novín na jeho stránky svojimi príspevkami a ešte zaujímavejšie by bolo odhadnúť počet tých čitateľov, ktorí po nich siahli, aby ich prečítali od prvej po poslednú stránku, alebo ich aspoň prelistovali.

Hovorí sa, že noviny sú zrkadlom doby, v ktorej vychádzajú. Za tú dobu to môžeme aj my o našich novinách plným právom povedať. Najlepšie to posúdia naši čitatelia. Sú kolektívnym dielom celého okruhu ľudí.

Najlepším prostriedkom, ako šíriť myšlienku, je nesporné tlač. Jubileum novín je vlastne chválou pre redaktora. My, ktorí noviny robíme, želali by sme si, aby sa čitateľom páčili, ale aby mali prehľad o dianí a živote v našej obci a aby aj oni boli spolutvorcami, aby obohatili ich obsah. Je to práca pekná a užitočná. Ak listujeme v prvých ročníkoch, ako v zrkadle sa na ich stránkach odráža história a všetko to, čím naša obec žila.

Želajme si dlhý a zdravý život a veľa potešenia nad stránkami nášho jubilaria.

Anna Kňazeová

Zasadalo zastupiteľstvo

V pondelok 10. decembra sa konalo 12. riadne zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré otvoril a viedol starosta obce Jozef Bielich. Privítal všetkých prítomných poslancov obecného zastupiteľstva a prítomných hostí. Starosta obce oboznámil s programom zasadnutia. Vyzval prítomných poslancov na doplnenie bodov do programu zasadnutia obecného zastupiteľstva. K navrhnutým bodom programu neboli podané žiadne pripomienky ani pozmeňujúce návrhy, preto dal za predložený návrh programu hlasovať. Konštatoval, že zastupiteľstvo je uznášania schopné. Starosta obce konštatoval, že zápisnica z 11. riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva bola overená bez pripomienok. Úlohy, ktoré vyplynuli pre obecný úrad z 11. riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva boli splnené.

Obecné zastupiteľstvo:
zobralo na vedomie

1. list Karola Smatanu a manželky, v ktorom vyjadruje nespokojnosť k rozkopávke ulice po pripojení suseda na verejný vodovod

2. pripomienku Jozefa Bujnu a Jozefíny Bujnovej k stavu ulice „Vyšovec“

schválilo

1. Návrh VZN č.6/2012 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Veľký Klíž

2. Návrh sadzobníka cien za služby poskytované obcou Veľký Klíž

3. Ing. Poliačikovú ako zástupcu obecného zastupiteľstva do rady Základnej školy vo Veľkom Klíži.

OcÚ

VENUJTE 2% SVOJICH DANÍ

pre
Občianske združenie
Obecný športový klub
Veľký Klíž

a to futbalovému oddielu,
ktorý tieto prostriedky
využije na skvalitnenie
prípravy svojich družstiev.

Občianske združenie Veľký
Klíž, Klíž 156,

958 45 V. Klíž

ICQ: 42140935

DIČ: 2021267754

Bankové spojenie:

0262541325/0900

Právna forma: 701

Uvedené údaje je potrebné
poskytnúť mzdovej účtárni.

Dakujeme.

Výbor OŠK - FO V. Klíž

Odovzdali sme

Zhodou okolností
sme práve v deň
uzávierky vianočného
čísla mali to šťastie
a zastihli sme vo
Veľkom Klíži Jozefa
Matejičku zo Žiliny,
ktorému sme ako
zástupcovi rodiny
odovzdali 1. cenu
v súťaži o Naj –
pohľadnicu. Cenu
odovzdala Ing.
Zuzana Holáková.

Text – red.

Foto – Eliška Holáková

Trochu zvláštny je tento
titulok, preto sa pokúsim ho
stručne objasniť. Od mojej
mladosti prežitéj vo Veľkom
Klíži a neskôr v Ješkovej Vsi

ma životom sprevádzajú dva veľké koničky. Je to cyklistika a fotografovanie. A práve
tieto dva koničky sa jedného dňa spojili a vzali si na pomoc ešte obrovský kus šťastia.

V nedeľu na Katarínu som počas výletu na bicykli fotografoval malú vodnú

Koničky v dvojzáprahu a sekeromlat

perej v Drahožickom potoku. Pri hľadaní správneho miesta pre záber, som sa veľmi
pozeral kam stúpim, nechcel som pokračovať v jazde na Vrchhore s mokrymi nohami.
A vtedy ma upútal zvláštny predmet ležiaci medzi kameňmi a lístím v potoku. Zodvihol
som ho. Prvá myšlienka bola, že to je asi nejaký zub z lesného stroja. Ale keď som si to
prezrel pozornejšie, začal som tušiť, že to bude nejaká kamenná sekerka. Urobil som
pár fotografií, zabalil som to do kúska látky, ktorý nosím v cyklotaske a pokračoval
v cyklotúre. Doma som urobil ešte niekoľko fotografií lepším fotoaparátom a pridal na

facebook. Čoskoro
sme sa dopátrali
k tomu, že predmet
sa volá kamenný
sekeromlat a mohol
by byť dosť starý.
Na druhý deň som
fotky aj s popisom
poslal na Krajský
pamiatkový úrad.
Sekeromlat bude
čoskoro odborne
preskúmaný
a o výsledkoch
budete informovaní.

Príroda

a cestičky v našom okolí sú krásne v každom ročnom období. Výlety bicyklom či pešo
vás zavedú na zaujímavé miesta, ukážu zvláštne zákutia, aj veľa historických
zaujímavostí a pamiatok. Niektoré sú známe, zakreslené aj na mapách, no ako som sa
presvedčil, nájdú sa aj tam, kde to ani netušíte a môžete o ne takmer zakopnúť.

Pre záujemcov o viac fotografií je tu adresa <http://goo.gl/inbtd>

Text a foto Ing. Peter Holák

BLAHOŽELÁME

V mesiaci december 2012 oslávili svoje
jubileum títo naši spoluobčania:

Jana Korcová - Kl. Hradište 180 - 50 rokov

Eva Kráľová - Klíž 173 - 60 rokov

Ing. Anna Bošiaková - Kl. Hradište 188 - 60 rokov

Jozef Hudok - Kl. Hradište 16 - 70 rokov

Katarína Smatanová - Kl. Hradište 172 - 70 rokov

Z najstaršej generácie našich spoluobčanov
oslávili svoje jubileum:

Jozefína Kňazeová - Kl. Hradište 186 - 82 rokov

Dominik Bujna - Kl. Hradište 159 - 84 rokov

Karol Kňaze - Kl. Hradište 186 - 84 rokov

Mária Stanková - Klíž 115 - 84 rokov

Štefan Šasko - Kl. Hradište 35 - 85 rokov

Mária Čermanová - Klíž 49 - 85 rokov

Nedopatrením sa stalo, že v minulom čísle sme neuverejnili
jubilatku

Emília Stanková - Kl. Hradište 81 - 60 rokov

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme
a prajeme im predovšetkým pevné

zdravie,
Božie požehnanie
a spokojnosť
v kruhu svojich
najbližších.
Pracovníci obecného
úradu
a redakcia Nového Clusu

NOVORODENCI

SOBĀŠE

† OPUSTILI NÁS †

Jozef Spišák

* 15.11. 1919 † 11.12.201

Valná hromada motocrossárov

V sobotu 15. decembra sa v Považskej Bystrici zišli motokrosári, členovia Slovenskej motokrosovej federácie. Na tomto
stretnutí, kde sa volil viceprezident pre terénne preteky, trial, supermoto, gady, ako aj členovia športovej komisie. Medzi sto
štyrmi zúčastnenými boli traja členovia OŠK - automotoklubu a traja kluboví jazdci. Od ranných hodín schôdza prebiehala podľa
programu. Diskusia bola ešte pred samotnou voľbou. Bola búrlivá, trvala vyše štyroch hodín. Na post viceprezidenta

kandidovali traja členovia. Dvaja už boli vo funkciách v minulosti a v diskusii sa im vytkli chyby, ktoré urobili členovia ako aj jazdci. Kandidáti sa
predstavili a nasledovali tajné voľby. Po sčítaní hlasov s počtom sedemdesiatosem hlasov sa stal viceprezidentom Ing. Ľubomír Lefler z Mníška
pod Hnilcom pri Spišskej Novej Vsi, ktorý nebol doteraz v žiadnej funkcii. Nový viceprezident si po zvolení vybral členov do športovej komisie a
medzi vybranými je aj člen výboru OŠK - automotoklubu Veľký Klíž Martin Stanko. Viceprezident Lefler sa vyjadril aj k pretekem v roku 2013 a
poverenie v organizovaní celého seriálu Motocross Tur - Slovenský pohár pre západnú zónu, poveril predsedu a manažéra OŠK-automotoklubu
Veľký Klíž Milana Húdoka. Domov sme odchádzali v neskorých večerných hodinách.

Milan Hudok st.

SLADKÝ DEŇ

Prežívame najkrajšie obdobie roka - advent a Vianoce. Najmä deti sa veľmi tešia a túžobne očakávajú jeden významný deň - deň svätého Mikuláša, ktorý si pripomíname pre deti veľmi dobrým spôsobom. Stalo sa už mnohoročnou tradíciou, že deti sa spolu so svojimi najbližšími príbuznými zídu v predvečer tohto sviatku v sále kultúrneho domu a tešia sa na príchod hlavného predstaviteľa - na Mikuláša. A aby to nebolo len také jednoduché, deti z materskej školy si aj tento rok zobrali za svoje privítať ho medzi sebou pekným programom. Zaspievali pesničky, koledy, zatancovali tanec vložiek. Nezabudli ani na vinše, aby si od Mikuláša vyslúžili sladké balíčky. A tieto dostali nielen ony, ale všetky deti z našej obce. Tí odvážnejší sa odhodlali na fotografovanie s Mikulášom na pamiatku. Bolo že to radosti - a nie len v očiach tých najmenších.

Text - Ing. Zuzana Holáková, foto - Jana Stančeková

5. DECEMBER BOL SKVELÝ!

Tento deň sa v našej MŠ niesol v atmosfére očakávania a radosti. Do vianočne vyzdobenej MŠ sme si pozvali rodičov starých rodičov, pretože k nám zavítal Mikuláš. Na začiatku sa deťom v očiach jagali slzy radosti, ale aj strachu. Všetko sme to prekonali a Mikulášovi sme zaspievali, zarecitovali, predviedli scénu s tancami. Nejednej mamičke, ockovi, babičke, dedkovi bolo určite teplo pri srdiečku, keď videli ako sa snaží ich dieťa, vnúča a aký výkon podáva. Deti nakoniec Mikuláš obdaril balíčkami a my sme sa presunuli do kultúrneho domu, kde očakávali príchod Mikuláša všetky deti z našej obce. V kultúrnom dome si Mikuláš priniesol na pomoc aj anjela a čerta. Pre spríjemnenie tejto chvíle sme opäť všetkých potešili vystúpením našich detí a Mikuláš tak mohol rozdávať balíčky všetkým deťom. Bol to deň radosti, deň, ktorý patril deťom a hlavne ich rozžiareným detským očiak, ktoré žiarili ako vianočný stromček.

Darina Halmová, riad. MŠ Veľký Klíž

Mikuláš v prírode

návštevu. Medzi deti zavítal Mikuláš so svojimi pomocníkmi - anjelikom a čertom. Ako to už býva, niektorým deťom sa čertík nepozdával a mali z neho strach. Sladkú odmenu mal Mikuláš pre všetky deti a tak čert odišiel naprázdno. Veríme, že deťom z Veľkého Klíža, Ješkovej Vsi, Janovej Vsi, Klátovej Novej Vsi, Partizánskeho i Bratislavy sa páčilo a v budúcom roku sa stretneme na ďalších akciách, ktoré pre ne pripravíme. Už teraz sa tešíme.

Text - Mgr. Zuzana Dolná, foto - Dana Smatanová

Ak sa dostanete k časopisu ktorý vydáva Coop Jednota budete príjemne

prekvapení. V čísle 12/2012 Vás, ako i nás v redakcii milo prekvapí, resp. prekvapil a zaujal titulok „Rýchly nákup vo Veľkom Klíži“. Emília Bielichová mala šťastie, a stala sa výherkyňou krížovkárkej súťaže. Cenou bol rýchly nákup v priebehu troch minút. V predajni v časti obce Klíž. Pre ňu určite radosť a nová skúsenosť, pre nás ostatných vedomie, že aj vďaka takejto milej udalosti sa dostalo pozitívnej reklamy našej obci. K výhre Emílii Bielichovej blahoželáme!

Peter Maťašeje

Ako sa dostanete k časopisu ktorý vydáva Coop Jednota budete príjemne

Ako vyhrať rýchly nákup v COOP Jednote?

1. Výhru získate v našom časopise
2. Nákup aspoň za 15 €
3. Prílohu blízko s výlistkami tajnečnou a náhodným kontaktom pošli do redakcie. Obaliku označte: Rýchly nákup.
4. Vše, že sa stane výherkou práve na teba!

Podrobné pravidlá súťaže nájdete na www.coop.sk.

robíme pre vás **JEDNOTA**

Rýchly nákup vo Veľkom Klíži

Počasiť sychravé, púšť polia a čierne konáre stromov v hmle. Takto vyzerala scenéria k rýchlemu nákupu vo Veľkom Klíži. Výherkyňou sa stala pani Emília Bielichová, ktorá nás už čakala pred predajňou aj so svojou dcérou. Nielen vzhľadom na počasie, ale celkovo pôsobila predajňa vyhriatym, vysvetleným dojmom. Usmíaty bol aj personál, zatiaľ máme veľmi dobré skúsenosti s tým, ako nám kolektív predajní vytvárajú podmienky a vychádzajú v ústrety pri rýchlych nákupoch.

Vianočné zamyslenie

Veľa ľudí používa pri svojej práci počítač. A takmer každý má aj pripojenie na internet. Keď som v noci nemohla spať, pripojila som sa na internet a vyhľadala som si moje obľúbené piesne Jarka Nohavicu, českého speváka, ktorého Boh obdaril veľkým talentom. Má výborné piesne, perfektne zrymované. Často nimi poukazuje na ľudské nešvary. No hlavne sú nadčasové. Potešilo ma, že jedno jeho video malo 800 000 pozretí. Pieseň, ktorá bola na internete dva roky mala 381 000 pozretí.

Keď som sa potešila peknými piesňami, povedala som si, že si ešte niečo pozriem z Nového zákona a vypnem notebook, snáď už zaspím. A tak som si ako prvé vypočula niečo z Matúšovho evanjelia. Aký však bol môj údiv, keď som si všimla, že za dva roky si jeho druhú kapitolu, ktorá trvala niečo cez tri minúty, (teda rovnako bola dlhá ako Nohavícova pieseň), pozrelo iba 1 150 ľudí.

Ako prvé mi prišlo na myseľ, že Jarek Nohavica je populárnejší ako evanjelium. Je to vôbec možné? Ale áno, je. Veď internet sme zvyknutí používať na prácu alebo na zábavu a nie na modlenie. Preto som sa rozhodla v tento vianočný čas, keď budeme mať snáď aj viac času na seba, poukázať na túto novodobú techniku, ako nám môže pomôcť k obohateniu nášho života.

Na internete sa nachádza aj veľa webových stránok rôznych

(Dokončenie na str. č.7.)

Pri štedrovečernom stole

Kalendár ukazuje dátum 24. december. A práve v tento deň už od rána nastáva v kuchyni čulý ruch. Gazdinky akoby pookriali, zvrávajú sa okolo sporáka. Predsa musia predviesť svoje kuchárske umenie. Aj mozog pracuje na plné obrátky, len aby sa na niečo nezabudlo, aby sa všetko stihlo. V hrncoch to len tak bublá, premieňajú sa v tejto chvíli na rozprávku: Hrnček var!

Veď štedrovečerná večera patrí medzi najslávnejšie udalosti, v ktorých sa ukrýva určité čaro Vianoc, z ktorých gazdiná vychádza ako víťaz.

Celý deň prebieha v znamení príprav na večeru a postenia sa. Aj príslovie, ktoré hovorí: „Ak chceš spať sladko, večerať krátko!“, v tento večer je akoby zahnané do kúta. Určite ani v jednej rodine sa nim nikto neriadi, nikto naň nemyslí. Veď sa chystajú rôzne druhy jedál a dobroty, ktorým málokto odolá.

Medzi jedlami slovenskej kuchyne nachádzame pomerne dosť starších a obľúbených jedál, ktoré zdomácneli. Majú svoje ustálené poradie. Viazu sa na ne rôzne zvyky a povere.

Tradíciou štedrovečerných hostín je štedro prestretý stôl. Znamená to, že pre tento čas je príznačná hojnosť, bohatosť, je to chvíľa, keď človek ochotne a rád dáva iným. Je to večer darov a štedrosti.

Z jedál, ktoré sa pripravili musel každý jesť, alebo aspoň ochutnať. Podľa starej generácie symbolizovalo to poriadok, disciplínu, pokojné spolunažívanie rodiny. Tradičný zvyk bol aj v prípade, keď niektorý člen sa nemohol z nejakej príčiny zúčastniť, tak bolo prestreté aj pre neho. Bol to symbol vzájomnej úcty a lásky. Štedrovečerná hostina sa začínala modlitbou a po nej bol prípitok. Každý si musel pripíť, aby si takto zabezpečil zdravie na nasledujúci rok.

Oblátky s medom a cesnakom sa jedli pre pokoj, radosť a duševnú čistotu. Medu sa pripisovala magická sila a jedol sa aj pre posilnenie lásky a dobrých vzťahov. Potom prišli na rad strukoviny polievky a obľúbená kapustnica a hriby. Strukoviny mali zabezpečiť zveľaďovanie rodinného majetku. V staršej strave nášho ľudu významnú úlohu mali aj obilniny. Naši predkovia sa uchyľovali k poverčivým úkonom, ktorými si chceli zabezpečiť svoj každodenný chlieb. Pod sviatočný obrus kládli zná obilnín. Piekli si vianočné chleby a koláče.

Dnes na vianočnom stole nesmie chýbať obradný koláč – štedrák. Tradičný pokrm je aj ryba, hlavne kapor so zemiakovým šalátom. Ryba znamená šťastie.

Neoddeliteľnou pochúťkou je ovocie a to čerstvé, alebo sušené. Podľa tvaru jadra orecha či jablka sa predpovedalo zdravie členov rodiny.

Zloženie štedrovečernej hostiny pomohlo dodnes zachovať veľa tradičných pokrmov. Povere, ktoré sa viazali k jedlám, dnes už stratili zmysel, ale z pamäti ľudu ešte nevymizli.

Anna Kňazeová

DOBRY SKUTOK NA KAŽDÝ DEŇ

Vo vianočnom období sú ľudia akosi na mätko, hovorievame si každý rok počas tohto krásneho obdobia. A právom očakávame, že keď sa my správame milo, úprimne milo, že podobne budú reagovať aj ľudia v našom okolí. Často to tak aj je, ale nájdú sa aj výnimky (ktoré potvrdzujú pravidlo?). Naši rodičia nám v rámci výchovy zdôrazňovali: postav sa v autobuse a uvoľni miesto starším, pomôž odniesť ťažký nákup susedke či inému, slušne pozdrav každého, koho stretnieš, aj keď to bude viackrát za deň. Týchto rád sme sa viac - menej držali a odovzdávame ich teraz svojim deťom. Ale - čo sa stalo? Prednedávnom som ochotne ponúkla vzdialenejšej susede, že jej odnesiem tašku s nákupom, tak ako už nie jeden raz. A ona mi za službu chcela dať „úplatok“ - čokoládu. Zamrzelo ma to, lebo to nerobím pre to. Inokedy som spravila inú službu inej staršej osobe, za ktorú mi chcela zaplatiť. Nevedela som sa od nej dostať, vraj - druhý raz by som jej nepomohla. Akoby peniaze boli zárukou ďalšej pomoci. Ja som iba chcela pomôcť. Keby nie, tak jej tú službu neurobím. Poznáte ten pocit, keď urobíte niečo dobré, niečo, čím poradíte alebo pomôžete inému. A je to jedno, či cieľene, alebo len tak mimovoľne, lebo to momentálne tak vyšlo. Pociť z dobrého skutku je na nezaplatenie, je to akási očista duše. Ako deti sme v advente dávali na oltár biele košíčky z výkresu a na ne sme si lepili kúsok pozlátka - za každý dobrý skutok jedna pozlátka. Mali sme radosť. Aj teraz, keď sme dospeli, si takúto radosť môžeme dopriať a potešiť iných svojimi skutkami. Na druhej strane by sme mali vedieť prijať takéto skutky od iných, aby sme im „nekazili“ ten úžasný pocit z konania dobra. Aby bola naplnená väzba vedieť dať a vedieť aj prijať pomoc od iných. A verte, že sa stanete ďalším - dôležitým - ohnivkom v dlhej, dlhočíznej reťazi z dobrých skutkov.

Ing. Zuzana Holáková

Obchodík či obchodník PAR EXCELLENCE

Keď sa Slovensko osamostatnilo, prišli naše gazdinky o niekoľko kvalitných výrobkov, ktoré sa vyrábali v Čechách. Boli sme na ne zvyknuté a dlho nám chýbali, niektoré nám chýbajú dodnes.

Osobne som bola zvyknutá na domáce lístkové cesto a výborne sa zarábalo so Smetolom. Taktiež na čistiaci prostriedok Tep som nedala dopustiť. Hoci bol určený na tepovanie koberec, bol aj neodmysliteľným pomocníkom každej mamičky. Ak dieťa vylialo niečo v obývačke na sedačku, alebo ak si urobilo nejaký flak na vetrovke, či pulóvriku, dokázal vyčistiť škvrnu a nezanechal mapu okolo flaku. Stačilo ak ste na čistú vlhkú handričku nakvapkali Tep a potom ste flak potierali. Mokré miesto stačilo podložiť uterákom. Flak sa odstránil, miesto uschlo a nikto nič nevidel, lebo nie vždy sa dá vec hneď opraviť.

A keď som sa stretla s kamarátkou a preberali sme spolu pečenie, posťažovala som sa jej, že Smetol sa už veru kúpiť na Slovensku nedá. O týždeň mi telefonovala, Vojto má Smetol, príď si ho kúpiť. Kto je Vojto, o tom písať nemusím, každý v obci tak familiárne volá obchodík Vojtecha Šelmeciho. Kamarátke hovorím a čo ty si panna Zázračnica, keď si Smetol objavila? Pekne zariad aby mal aj Tep. A o týždeň mi odkázala po manželovi, že Vojto má aj tep. Nuž čo k tomu dodať? Sú obchodníci a obchodníci. Jedni sa za toto povolanie iba skrývajú, aby mohli na zákazníkov zarobiť a často aj nekvalitný tovar prebalia....Tí druhí obchodníci sú tí skutoční, praví... Ktorí si vážia svojho zákazníka a byť obchodníkom nie je pre nich povolanie ale poslanie. A medzi týchto patrí aj Vojto.

V našej krajine sa rozmohli veľké supermarkety a stále ešte rastú ako huby po daždi... Niektorý druh tovaru, najmä zeleniny a ovocia, majú dlhodobo za nízku cenu. Až si zákazník povie, načo si doma pestovať, okopávať, na pozemku drieť, veď ju kúpim za pár centov. A potom supermarket môže s ľuďmi manipulovať... takto sa likviduje aj slovenské poľnohospodárstvo... a ľudia síce niekedy pár centov ušetrili, ale nechali si zlikvidovať pracovné miesta... Ešte veľa vody pretečie, kým to slovenskému občanovi dočvakne. Je to preto, že taký supermarket poskytuje veľa výhod. Môžete si nakúpiť skoro všetok tovar na jednom mieste a dokonca môžete nakúpiť aj neskoro večer alebo v nedeľu.

No v zahraničí do supermarketov chodia nakupovať tí najchudobnejší. Tí uvedomelejší uprednostňujú drobné rodinné obchodíky, kde často dostať potraviny z dedinských biozáhradiek alebo vajčka od domácich nosníc, či mlieko alebo tvaroh od občana, čo má kravku. Kým sa tak stane aj u nás, vážme si obchodníkov v našej obci. Podporujeme ich tým, že budeme nakupovať u nich. Aj tieto rodinné obchodíky majú svoje veľké výhody, len sa nad nimi trochu zamyslíme... ktoré sú to.

Anna Húdoková

„Tie Tonkeje dievčence tu ešte neboli spievať, a Vianoce bez ich spevu si už nevieme predstaviť...“, hovorievali v Juríčke mlyne niekedy v štyridsiatych rokoch minulého storočia. Očakávané dievčatá boli

ODKAZ ZAKLADAJÚCEJ ČLENKY SA NAPLNIL Spevokol klížskych žien a spomienky jednej z jeho speváčok

▲ V roku 1977 sa na súťaži v Topoľčanoch predstavil súbor v tomto zložení. Zľava: Štefánia Šmýkalová, Oľga Bielichová, Božena Dobiášová, Irena Holáková, Anna Gubová, Gabriela Dostálová, Anna Kováčiková, Norika Bielichová, Margita Kňazeová a Veronika Smatanová. Členkami spevokolu boli v tej dobe aj Margita Húdoková a Mária Švecová, ktoré ale na snímke nie sú.

deťmi od susedov. Vojtech Hlavačka, ktorý tam v tých časoch žil, mal za manželku Antóniu Krátku z Janovej Vsi. Možno preto ich prezývali „Tonkeje“. Spolu mali štyri deti. Martu, Jána, Hedvigu a Veroniku. No a práve Hedviga s Veronikou boli tie malé speváčky, ktoré tak radi vyspevovali a ktoré vždy radi vítali aj u susedov v Mlyne. Tamojší tovariš hral pekne na harmonike a tak nejdennokrát si aj všedné dni spríjemnili spevom. Láska k spevu u Veroniky pretrvala a trvá dodnes.

Členka spevokolu

„Slniečko horúce, nepál že ma nepál, nech mi neuhorí tá moja biela tvár...“, to sú slová jednej z najobľúbenejších piesní, ktorou Veronika Smatanová

NAJCENNEJŠÍ... (dokončenie zo str. č.1.) Všetko, čo nám Boh v Ježišovi Kristovi daroval, máme na Vianoce osobne rozbaľiť. Len tak to môžeme osobne spoznať a bude to mať pre nás pravú hodnotu. Prijmime teda Pána Ježiša, jeho telo, jeho slovo, návod na usporiadanie života, jeho svetlo i silu, skrátka všetko, čo nám ponúka. Božie dary nesieme postaviť niekam do kúta ako okrasné predmety ani odložiť do zásuvky ako nejaké zbytočnosti.

Ježiš Kristus vstúpil do tohto sveta i do nášho života. Priniesol nám inú hierarchiu hodnôt, než vidíme okolo seba. To, čo Pána Boha uráža a čo slúži nášmu sebecku, musí ustúpiť. Božia blízkosť z nás robí iných ľudí. Preto máme rozlišovať dobré od zlého a horľivo konať dobré skutky. Každý z nás má v tomto svete svoje miesto. Záleží na nás, ako si ho zastaneme.

Zamyslime sa, čo pre nás Kristus znamená, či mu úprimne veríme, či s ním žijeme ako s Pánom a Bohom. Veriť znamená prijať Boží dar a privlastniť si ho. Neveriť znamená odmietnuť Božiu lásku, nenechať sa obdarovať. Pán Ježiš nám dáva za príklad dieťa. Raz vzal dieťa, postavil ho medzi svojich poslucháčov a povedal: „Buďte ako deti“. Dieťa totiž nemôže veľa vykonať, ale môže otvoriť dlane. Tam kde dospelí so zdvorilosti váhajú, dieťa dokáže rýchlo prijať. Tak to má byť aj medzi Pánom Bohom a nami. Pán Boh od nás očakáva otvorené dlane a srdce plné dôvery. Viera teda znamená moju ochotu rozbaľiť najcennejší Boží dar a nechať sa naplniť tým, čo pre mňa pripravila Božia láska.

Za všetko, čo nám Pán Boh daroval na prvé Vianoce, a čím nás neustále obdarúva, sme Pánu Bohu vďační a celým srdcom oddaní. Pridajme k tomu aj našu ochotu podeliť sa o Božie dary s našimi blíznymi. Kto to pochopí a podľa toho sa riadi, si prežije skutočné Vianoce.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

začína svoje spomínanie na účinkovanie ženského spevokolu z Klíža. Jeho činnosť a pôsobenie ešte v roku 1996 opisala v Novom Cluse jedna zo zakladajúcich členiek Štefánia Šmýkalová. Pri jednej z redakčných návštev som sa s touto témou - neplánovane - stretol opäť. Práve cez spomienky pani Veroniky.

Niekedy na rozhraní šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov dvadsiateho storočia sa už spomínaná Štefánia Šmýkalová spolu s Irenou Holákovou, Veronikou Smatanovou, Margitou Kňazeovou, Oľgou Bielichovou a Boženou Dobiášovou dohodli, že založia spevokol klížskych žien. Začali sa stretávať a nacvičovať prvé piesne. Vždy to bolo v rodinných domoch členiek súboru. Vtedajšie vedenie MNV (Miestny národný výbor) pre ne nemalo dostatok pochopenia. Ich žiadosť o možnosti nacvičovania v budove úradu bola nejdennokrát odmietnutá s poznámkou, že kvôli nim tam nikto nebude kúriť.

Vedenia súboru sa ujala Štefánia Šmýkalová. Klížske ženy už mali dobré základy z nácvikov spevu, veď viaceré z nich

účinkovali pri „Pašiach“ v našom farskom kostole. Nácvik tohto chrámového zboru po Jozefovi Mladoňovi prevzal organista Viliam Belica. Ale bol to práve spomínaný učiteľ Mladoň, ktorý aj po odchode z našej obce so speváčkami spolupracoval. Posielal im piesne, radil im, ako ich zaradiť do repertoáru, ako ich spievať a podobne.

Táto pomoc opäť kontrastovala s prístupom vtedajšieho vedenia MNV. Žiadosť o zakúpenie materiálu na výrobu oblečenia bola zamietnutá. Látku si zakúpili speváčky za svoje. Šaty im poslala Karolína Najmanová. Dokončenie, ako napríklad výšivky, to už si každá urobila sama doma.

Najlepšie časy klížskeho spevokolu

S pribúdajúcimi skúsenosťami pribúdali aj pozvania na súťaže speváckych skupín. Klížske ženy súťažili v Topoľčanoch, Chynoranoch, Partizánskom a ešte na niekoľkých miestach v okolí. V obci nechýbali na žiadnom verejnom kultúrnom programe. Oslavy MDŽ, prvomájové slávnosti, výročné schôdze spoločenských organizácií. Časté boli aj pozvania na svadby, ktoré sa konali v klížskej doline. Nezabudnuteľným bol zájazd do Ždiaru, kde navštívili svojho obľúbeného učiteľa Jozefa Mladoňa.

Nateraz je už súbor klížskych žien súčasťou miestnej histórie. „Veríme, že po nás prídu iní, ktorí budú pokračovať a šíriť kultúrne dedičstvo“ je odkaz, ktorý kedysi napísala zakladateľka spevokolu Štefánia Šmýkalová. Jej slová sa naplnili. V ženskom speváckom zbore Chor de Clus je viacero žien z časti obce Klíž, ktoré svojím spevom obohacujú nielen súbor samotný. Predovšetkým obohacujú kultúrno-spoločenský život pri častých vystúpeniach v obci i mimo nej. Klížske speváčky tak (možno ani si to neuvedomujú) naozaj pokračujú v niečom tak šlachetnom, ako je rozdávanie spevu, radosti a naozajstného umenia. Lebo spev, dobrý spev, umením skutočne je.

Peter Matášeje

▲ Speváčky na svadbe svojej kolegyne Gabriely Dostálovej – Kňazeovej. Zľava: Oľga Bielichová, Anna Gubová, Božena Dobiášová, Irena Holáková, Anna Kováčiková, Margita Kňazeová, Veronika Smatanová a Štefánia Šmýkalová.

VIANOČNÉ... (dokončenie zo str. č.5.) mariánskych spoločenstiev, reholí. Mnohé farnosti majú svoje web stránky. Ja som si tak z internetu na plochu počítača posťahovala rôzne modlitby, napr. litánie k Duchu Svätému. Keď idem pracovať, a to už nemusím byť pripojená ani na internet, tak si kliknem na ikonku a na celej ploche obrazovky sa mi zjaví modlitba, ktorú som si vybrala. Pomodlím sa tak častejšie počas dňa, a tiež aj rôzne modlitby. Tiež z www.rybka.sk vám na mail môžu denne posilať zamyslenia, ktoré vám pomôžu byť lepšími ľuďmi, ktorí vám pomôžu byť skutočnými kresťanmi. Lebo niekedy sa mi zdá, že kresťanmi sme iba v kostole a v každodennom kolotoči života si žijeme akýsi svetský život, často sa ospravedlňujúc sami pred sebou, že žijeme v rýchlej dobe. Že už nič nie je také ako bývalo.

Áno, žijeme iným životným štýlom ako naši rodičia. Dokonca úplne iným ako naši starí rodičia. To je v poriadku. Čas sa posúva, život sa vyvíja. To nové moderné technológie zrýchlili život a inak to ani byť nemôže. Vedu a ani vývoj človek nezastaví. Ale my ľudia, my by sme sa mali zastaviť počas dňa a nasmerovať našu dušu na zdroj večného života. Veď všetci vyznávame, že bez Božieho požehnania sú márne naše namáhania. A my kresťania by sme aj mali žiariť ako to betlehemské svetlo. Sme predsa soľou zeme a svetlom sveta. A v tomto nám môže pomôcť aj technika. Nemusíme mať doma kopec vianočných CD diskov. Na stránke www.youtube.com si vypočujeme tisíce vianočných piesní, ktoré nám dokážu navodiť sviatočnú atmosféru. Naše deti alebo aj naši

vnuci presne vedia z akej stránky Vám majú stiahnuť film s náboženskou tematikou. Ak to mladých „nenapadne“, tak my starší ich o to poprosíme, radi nám vyhovejú a možno si s nami ten film aj radi pozrú. Veď o tom sú VIANOCE. O tom, aby sme v našich rodinách cítili tú dobrú novinu, že narodil sa Boží Syn do našich srdiec. Aby prežiaril naše životy pokojom. A my, Jeho deti, dedičia Božieho kráľovstva, aby sme tento pokoj rozdávali ďalej a všetko čo robíme aby sme robili na väčšiu česť a Slávu Božiu. A všetko, čo robíme, aby sme sa pri tom modlili, a tak posvätili nielen tú prácu alebo vec, ale aj toho človeka, ktorému bude na úžitok. A k tomu nech nám pomáha aj technika, k tomu nech nám pomáha aj internet.

Anna Húdoková

Peťo má pravdu... „Vianoce môžu začať!“

Ešte bola tma. A tak dobre sa spalo. No v prvú decembrovú sobotu si nejdenný turista budiček trochu upraví. Tak, aby nechýbal na záverečnom podujatí roka. Tým je tradičný pochod na Brezovú....

Aj ja vstávam pomerne skoro. Cestou na autobus stretám suseda, ktorý sa pýta, či idem do práce. Je niečo po pol šiestej ráno. Autobus ide načas. V ňom sedí jeden turista, ktorý len na jeseň začal chodiť na naše podujatia, keď počúval pozvánky v Slovenskom rozhlas. Vystupujeme pod turčianskym kopcom a spolu čakáme na pripoj z Partizánskeho. Až keď sme v Klížskom Hradišti a vystupujeme, zozadu autobusu sa vynára nám už známy turista z Partizánskeho. Už sme traja. Ešte za tmy pozorujeme oblohu a ja našim hosťom narýchlo pripravujem program. Obhliadku románskeho kostolíka s krátkym výkladom. V sobotu ráno, keď ešte mnohí ani nevstali... No nič, čas sa blíži k plánovanému času odchodu. Prichádza Vlado, otvára Hasičský klub. Trošku sa zohrejeme, posedíme. O pol ôsmej je nás šesťnásť. Vyprevádza nás Jozef Bielich, ktorý má na tento deň iný program. Prichádza aj najstarší člen nášho klubu Pavol Neštetný, tradičný účastník pochodu na Brezovú. Teraz nejde. Ale posíla za seba rodinného zástupcu – vnuka Michala. Ten veľmi dobre zapadá do kolektívu, v ktorom sa objavuje aj dvojica z Bošian. Predseda klubu Ján Bočkay s jednou turistkou sú tiež našimi hosťami. Ale už je treba ísť. Deň bude vydarený, spoločne konštatujú viacerí. Vychádza slnko s predzvestou naozaj pekného počasia. A také aj je! Na Vrch Hore krátko pauza na horúci čaj. Prvé foto-zábery a raňajky tých, ktorí nestíhali doma. Musím však ukončiť krátke „leňošenie“. Veď máme pred sebou naozaj dlhú túru. Asfaltovou cestou postupujeme k uhreckej ceste. Opäť krátko pauza a ochutnávka toho, čo sa už stihlo „vypáliť“. Po štátnej ceste smerujeme k miestu, kde sa naše putovanie tradične prudko stáča do lesného klesania. V jeho závere je Drahožická dolina. Len pred pár dňami tu bol nájdený významný nález našim rodákmi z Ješkovej Vsi. Možno prechádzame len kúsoček od miesta, kde sa spojila návšteva prírody s našou pradávnou históriou. V tej rovine však neuvažujeme. Skôr sa chystáme na jeden z najťažších úsekov dňa. Treba sa dostať pod Oselný vrch. Jemný snehový poprašok spôsobuje, že sa nám v strmom teréne šmýka. No aspoň si oddych a tradičnú prestávku na občerstvenie pod bralom Oselného vrchu viac zaslužíme. Áno už sme tu. Stretáme viacerých turistov a turistky, ktorí prichádzajú od Veľkých Uheriec. Na samotnom vrchole Oselného vrchu je nádherne. V množstve ľudí sa, okrem iných, zvitavame s manželskou dvojicou, našimi turistami, ktorí tiež prišli trasou od Veľkých Uheriec. Stretnutie zapíjame „bielou coca-colou“. Viaceré známe tváre a srdečné zvítania však striedajú zostup dolu. Volíme kratšiu trasu. Zo sedla pod Oselným zostupujeme ešte nižšie, aby sme potom krátkym výšvihom boli skôr na brezovských lúkach. Už vidíme chatu. A to množstvo ľudí. Je ich tuším viac ako po minulé roky. Dobrolínske skaly vynechávame. Radšej sa rýchlo spoločne fotografujeme. Onedlho sme pri chate. Už cestou tam mi jeden z našich turistov rozpráva o tom,

ako si z tohto podujatia akoby odnáša vianočnú náladu domov. Nečakane pekné prirovnanie. A pravdivé. Čertovsky dobre to vystihol. Veď je to naozaj tak. Pred nami prvá adventná nedeľa, Mikuláš, Vianoce. Sme v krásnom prostredí, blížiac sa sviatky približuje aj keď malá, ale predsa len aká – taká snehová nálada. A predseda klubu má už Vianoce takmer doslova. Aspoň čo sa týka darčiekov. Pri jednom z nečakaných stretnutí dostáva balíček z Bhutanu so vzácnymi zberateľskými ceninami.

Chata a cesta domov

Pri chate je rušno. Rozvoniava guláš, horí oheň, počuť spev. Mnohé známe, ale i nové tváre. Usporiadatelia, domáci turisti a turistky z Veľkých Uheriec, ale tiež z Kolačna, Partizánskeho, tentoraz početná skupina z Prievidze,... Možno i odinakiaľ, nie všetkých môžeme poznať. Nechýba starosta Veľkých Uheriec, je tu aj primátor Bánoviec n/B. Apráve s ním (ako tiež významným turistickým funkcionárom) a predsedom KST Veľké Uherce Jozefom Čmikom sa na pracovnom rokovaní v chate stretáva predseda KST Ostrá Veľký Klíž v súvislosti s budúročným Vrazom Krásistov na Michalovom vrchu. Musíme však sledovať čas. Krátko po štrnástej vyrazíme na posledný úsek pochodu. Ten nás privádza do obce, kde nás už neprekvapujú smerovníky z plastových fliaš, zvláštny pieskovcový svah nad cestou ani zvláštna romantika tohto miesta. Sme v Radobici. Smerujeme k hostincu „U Plachtu“ a sledujeme, čo sa v tejto obci zmenilo. Tam kde vždy býva zabíjačka, dovezli nábytok. Povestných smerovníkov akoby ubudlo. Okolie kostola krásne upravené. Inak neviem. Podme si radšej niečo objednať. Ako sa hovorí – každý podľa chuti. Julko popri tom agituje u prievídanov, je tu naozaj plno. Lúčime sa krátko pred šesťnástou hodinou. Neznepokojí nás ani neznáma turistka, ktorá chce byť vtipná a oznamuje nám, že autobus nejde. Ale ide! Už je tu. Nastupujeme. Smer Partizánske. Prijemným prekvapením je člen výboru Dano. Na túru nemohol ísť, ale aspoň takto prišiel za nami. Na posledný bod programu. Tým je posedenie „U Puterku v Bieliciach“. Dobrá káva, pivo, a fantastická pizza. Lúčime sa večer. Autobusy nám idú krátko pred pol siedmou. Posledné spoločné chvíle naozaj krásneho dňa. Ešte si voláme s Vladom, či je všetko v poriadku. Je. Sme doma. Peťo má pravdu ... „Vianoce môžu začať!“

Text a foto Peter Maťašeje

▲ Naši účastníci tradičného pochodu na Brezovú.

Vianoce...(dokončenie zo str. č.1.) prijať lyžičku medu a cesnak, aby sme boli zdraví, jabĺčka a orechy, kysnuté makové a orechové koláče... klasika, dedičstvo, ktoré si zachovávame podnes. Deti z materskej školy majú radi Mikuláša. Venovali mu červené čižmičky, čiapky, a tiež adventné kalendáre s jeho vlastným portrétom. Škôlkari vytvorili papierové betlehemy, snehuliáčikov, vianočné stromčeky, papierové gule. Pani učiteľky pomohli s náročnejšími aranžmánmi, ako boli rôzne svietniky a výzdoby stolov. Stromčeky z papiera a nalepených cestovín, natreté ligotavými farbami, pôsobili ako moderné doplnky do interiérov. A milé vianočné pozdravy s fotografiami detí, ktoré zostanú pamiatkou na škôlkarské letá. Žiaci základnej školy na hodinách výtvarnej výchovy pripravili pekné vianočné pozdravy (škôlaci, mohli ste na výstave tieto pozdravy aj predávať – nehanbila by som sa taký niekomu poslať, či dostať, potešil by ma), snehuliakov, adventné venčeky z cesta, papierové prestierania zhotovené servítkovou technikou. Zaujalo ma ich priestorové dielo, čosi ako „Anjelské nebo“.

Bol to lesík stromčekov, nad ním obloha plná hviezd a nad hviezdami sedem anjelov, jeden krajší ako druhý. Na výstavnom paneli boli pripevnené vianočné vence a aranžmány Jany Hrmovej a Jany Stančekovej, Milky Hudokovej, Ing. Zuzany Holákové, Sandry Poliakovej, Mgr. Marty Najmanovej. Martina Beňová – Gútová vytvorila z brezových klátov úžasné skulptúry – tá pri paneli predstavovala Jozefa, Máriu a Ježiška. Vyrezávané palice Mariána Dobiaša sú skvelé. Uvidieť v nájdenom samoraste výsledné dielo je umenie. Doviesť ho do finále, znamená hodiny a hodiny práce, hľadania, premýšľania ako ďalej, ale aj relaxu, ktorý takýto koniček predstavuje. A presne tieto pocity som mala pri obdivovaní jeho tvorby. Na stole, ktorý aranžovala Milka Hudoková, vynikal vianočný stromček z rovných hrubých stebiel, adventné vence zo sušených prírodnín, svietniky. Všetko farebne zladené a precízne vypracované. Dve Jany – Hrmová a Stančeková, vypracovali aranžmány do moderných interiérov v trendových farbách a tvaroch. Zatiašie so snehuliakom (bol z ryže), krmidlom pre vtáčiky, prasiatkom, sa určite páčilo nielen Marekovi (autorkami sú jeho babina Mgr. Marta Najmanová a mama Kristína), ale aj všetkým deťom, ktoré navštívili výstavu. Tieto dve vystavovateľky mali obsiahlu, zaujímavú expozíciu. Ich svietnik z prírodnín – jabĺčok, prútkov a sušeného ovocia nemal chybu. Takisto ozdoby na stromček

z orechových škrupín sú skvelé. Julka Tomanová naaranžovala tri druhy svietnikov, ktoré môžu byť inšpiráciou pre návštevníkov výstavy. Patchworkovou technikou vytvorenými vianočnými svietnikmi a netradične zdobenými medovníkmi sa predstavila Ľubka Eliášová z Veľkých Kršteňan. Evka a Sofinka Hlaváčkové mali na výstave svietnik a chutné medovníčky s ružovou polevou. Redaktorka Anna Húdoková priniesla svoje košíky z pedigu a Anna Neštepová jej jeden naplnila krásne vyzdobenými medovníkmi.

Ukážkou tvorby vianočných svietnikov a aranžmánov sa predstavila aj Sandra Poliaková. Novou vystavovateľkou bola aj pani Sekerešová. Jej dielka – košíky, venčeky, anjeli, krížiky, zvončeky, svietniky, stromčeky, srdiečka, postavy, dokonca studňa a veterný mlyn obsiahli dva stoly. Prechádzame okolo ďalšieho „brezového súsošia“ autorky Marty Beňovej – Gútovej. Teraz je to Mikuláš, čert a anjel, trojica, ktorá patrí k začiatku decembra. Domček ako z Čičmian, mlyn a kostolík, takéto drevené hračky vyrába Stanislav Adamus. Stali sa jeho koníčkami, záľubou. Vianočné svietniky a aranžmány predviedla Alenka Lepeyová. Háčované ozdoby na stromček sú tohto roku „in“, tvrdí Ing. Zuzana Holáková. V jej vianočnej výzdobe nechýbali háčované srdiečka, anjeli, vločky, šité ozdoby, medovníky a ukážky tvorby svietnikov. Vianočná hviezda ako symbol nadchádzajúcich sviatkov sa niesla v celej kolekcii vankúšov, obrusov a prestieraní Bohunky Kňazeovej. Na to nadviazala Mgr. Margita Dzianová a umiestnila živú červenú „vianočnú hviezdu“ do svojho aranžmánu. K stálým vystavovateľkám patrí tiež Jozefína Mališková. Jej tvorba je vždy iná, nová a prekvapujúca. Machové venčeky pani Mališkovej ozvláštnia sviatočné zátiašia. Milka Lackovičová, jej dvanásť drôtených anjelov, nespočetné množstvo ozdôb z tohto materiálu a krásne maľované medovníčky sú skvelé a neprehliadnuteľné. Skupinky návštevníkov sa tu kochali vari najčastejšie. Na vianočnom stole rodiny Gúckych boli snehuliaci, šitá bábika, srdiečko i medovníky ozdobované Luckou, ktorú sme tu vlni spomínali a ktorú sa v zdobení medovníčiek stále zdokonaľuje. Perníkový adventný veniec Lenky Žilkovej zaujal precíznym vypracovaním a vôňou, ktorú okolo seba šíril. Mária Čepanová so synom Zdenkom vystavovali okrem iného papierové ozdoby – anjela, stromčeky, vtáčika... a tiež ozdoby z cestovín – maličkí anjeli v zlatom prevedení.

Počas konania výstavy prebiehal vianočný koncert speváckych zborov Plamienok – zaspievali štyri koledy a Chor de Clus, ktorý sa predstavil umeleckým pásmom. V rámci neho účinkoval v hre na husliach mladý Zdenko Beliansky, žiak ZUŠ v Topoľčanoch.

Čo dodať na záver? Trocha štatistiky. Výstavu videlo okolo 180 návštevníkov, nielen od nás, ale i z blízkeho, či vzdialenejšieho okolia. A pár slov jednej z návštevníčok: „Veľmi si vážim tieto výstavy. To u nás v meste nebýva. A tie nápady!“ Nuž, chráňme si tradície. Sú pre nás darom a požehnaním.

Text a foto -
Ing. Tatiana Sasková

POSLEDNÉ STRETNUTIE V ROKU VO VIANOČNOM DUCHU

Posledný krát v tomto roku sa členovia a členky miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska stretli v pondelok 17. decembra. V zasadačke obecného úradu sa zišlo 23 členov. Celé stretnutie sa nieslo už vo sviatočnej atmosfére. Duch Vianoc umocňovalo spoločné zaspievanie si Tichej noci a taktiež modlitba. Naše dôchodkyne a dôchodcovia si priblížili vianočné zvyky a tradície, každý dostal navyše milý darček. Na naozaj sviatočnom a milom stretnutí zablahoželali aj trom jubilantom. Najbližšie sa členovia Jednoty dôchodcov stretnú až v novom roku. Bude to fašiangové stretnutie, ktoré si naplánovali na 11. februára.

Text – Peter Maťašeje Foto – Bc. Adriana Fábryová

*Pokojné a požehnané
Vianočné sviatky,
v novom roku 2013 veľa zdravia,
šťastia a Božej milosti, všetkým
dopisovateľom, spolupracovníkom
a všetkým našim čitateľom praje
redakcia Nového Clusu*